

NEBESZKI
PASZTIR
POGUBLYENU
O V C Z U

ISCHE.

Pelintz
1823.

149280

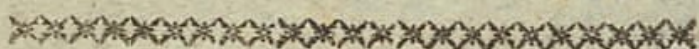
Stampano vu Optuju pri Ferenczu Shüczu:

MDCCXCV.

Ofztavi devetdefzet devet, ter ide izkat
nyu. *Math.* 18.

Zabludil jezem kakti oveza, koja je
poginula. *Pfal.* 118.

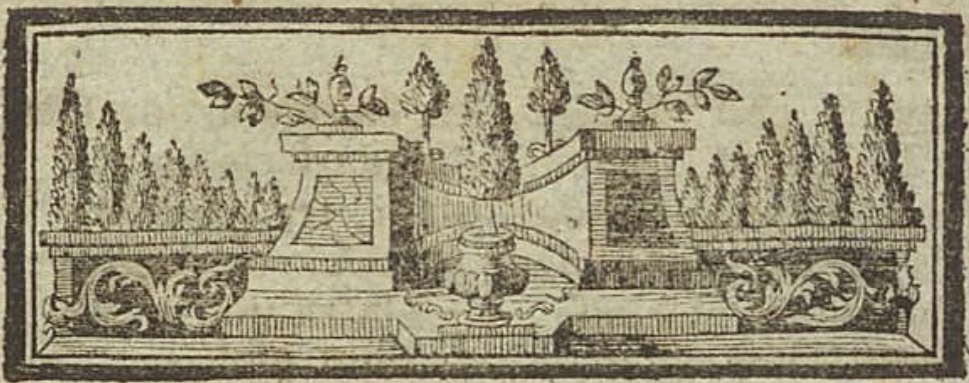
Kerschenik!

Obchinszkem nachinom duhovnoga sivlenya navuchiteli szude, da on kerschenik, koy vechputi Christusevu muku chteje, i razmiszli, velikoga duhovnoga napredka vuchini, ter duhovnu hafzen pochuti. Ako anda koyfze nahacha, koy Christusu dopaszti, ter szvoju Dusu z-potrebnnemi kreposztmi nakinchiti sely, takvomu ovu malu zlošnemi rechmi szkup szpravlyenu knisiczu

siczu vu ruke dajem , vu koje ne
prez pomiluvanya, kaije nebeszki
Pafztir (Christus) pogublyenu ov-
czu (vszakoga chloveka) ischuch,
preterpel, naide. Ja nikaj, nego sza-
mo Duhovnu hafzen, koy ova
fzkup zlosil jezem, ischem.

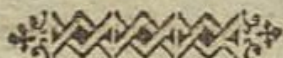
P. Gregorius Kap.

Pasztir pogublyenu Ovczu izkati
kanechi, na putsze odpravlya.

Plachi kniga moja! arsze pasztir plache,
Ovcza tomu kriva, koja okol szkache.
Pasztir plache, kajti ovczu, kú je zgubil
Nemre najti, koju naj bolye je lyubil.
Pasztir szuze tochi, ter milo zdihava,
Saloszt zpoznat mochi, vu ké szerdcze plava
Placha zrok je ovcza, ar je osztavila
Ovcharniczu onu, v-kojesze koyla.
Osztavila szvóga dobroga pasztira,
Koy zarad toga vre szkoro vumira.
Ovcza! koja zdravu imalaje hranu,
Od pasztira travu vszaki dan podanu.
Ovcza, koja draga pasztiru je bila,
Od chrede, od blaga, ká sze razdrusila.
Ovcza, ká pajdasztvo z-drugemi imala,
Od pajdalicz szama daleko osztala.

Ov-

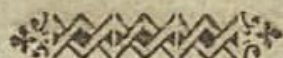

Ovcza pod paštira, ká sžerbjum odrašzla,
 Koja med drugemi vřzigdarřzeje pašzla.
 Gdeřze pašze řzada? bludi, ter gladuje,
 Ter pajdasicz glařze: *Me Me!* vech nechuje.
 Sveglizce neřzluffa, nit glařza pašztira,
 Niti nepořzluffa, kak lepo prebira.
 řzada videt mora, Uuke y meduede,
 Kojeh puna gora, kako na nyu glede.
 Ieřzi mora travu, koja nema řmaha,
 Divju y nezdravu, y to neprez řztraha.
 Ako vodu najde, ter to y po řztreche,
 Ako do nye zajde, piti nyoyřze neche.
 Priřztupi: ter ako jezika primochi,
 Preřztrasiřze jako, da vuk nenaiřkochi.
 Na ki god kray zide, vuk iz germa gledi,
 Kamogoder ide, nyu marlivo řzledi.
 To pašztir znajuchi z-řalofřtjumřze bori,
 Ovczu milujuchi, ovako govori:
 Ah ovchicza! kařzi drugem draga bila,
 Ah od nyh zakaiřzi takřze razdrufila.
 Ah ovcza! tak draga pašztiru tvojemu,
 Zakaiřzi odifla? ter řzerdczu mojemu
 Takyu řalofřt dajes? ki te nemrem najti,
 Akoprembi hotel na kray řzveta zajti.
 Trideřzet let preřlo, dařzem z-Neba dořfel,
 Pred kak řzuncze zeřlo, za tobumřzem pořfel,
 Najpređiřzem vřgder vřzu řtalu pregleđal (a)
 Ali tuřen nigder neřzemte zagleđal.
 Po blatu iřel řzem, po řznegu, po zime,
 Ali nit čul neřzem tuřen, za tve ime.
 Po gorah řzem hodil, y bregov viřsine,
 Gdeřzi ovcza? pital; po polya řrine.

(*Bořlehemitaniřku.*)

Jeszemte nazival, bilzem v-szkerbi za te,
Sztraha doszta vsival, da vuk szkocbi na te.
Otcuzszemfze molil, za te vu dne, v-nochi,
Szuz szem doszta sztochil szvedok jeszu ochi.
Koga videl jeszem, zateszem szpitaval,
Ovcze videl neszem, odgovor mi daval,
Devetdeszet devet tako lyubil neszem,
Tebe od drugeh jako prestimaval jeszem.
Nezahvalna! povech z-chemszemte zbautuval
Ni jedne ne rechi, z-kumbi te obszuval.
Ti lyubavi tulika imala znamenja,
Vu morju kulika je szila kamenyja.
Ter vendar neverna meniszi posztala,
Od tuda nezmerna saloszt je nasztala.
Neszi vredna, szudim, da za tobum skachem,
Dasze dalye trudim, ali visse plachem.
Nego da te puztim, da bludif po polyu,
Da vuke nahusztim, nekajte zakolyu.
Pravje, vszaki feli, tak hoche pravicza,
Ali lyubav veli: ti jeszi ovchicza.
Tifziona draga, zbog ke z-Neba dossel,
Zverhu vszega blaga izkatszemte possel.
Bumte anda vszigdar iszkal, dok osztanem
Siv, niti nigdar izkati presztanem.
Okolplachuch hodech po tverdne pechine,
Moja ischuh tebe noga nepochine.
Bregi previszoki, iszte gore puzte,
Jarki pregluboki, sume zternjem gufzte.
Mene nepreplasse, nit zima, Vruchina,
Nit tolvay sztrasse, nit lyuta sivina.
Pouzud izpitaval budem, kamgod zaidem,
Tebe bum zazaval, dokte goder najdem.

To zreche, vudira perſza, terſze plache,
 Szuza ſzuzu tira, veſz obraz premache.
 Anda pochne itti, glaſza zdigne, krichi:
 Ah ovchicza gdeſzi? gdete hochu ſztichi.
 Oglafzifze! ako joſche ſives? ali
 Mortifzute vuki chiſzto raztergali.
 Bludechſze nepaſzi, ta paſſa chemerna,
 Zmiſzli, moja daſzi, nebudi neverna.
 Neli lepſſa bila paſſa z-ovchiczami
 Z-ſaloſztnemi ſzada za te ſzeſztrizami.
 Ali kajſze muchim ja paſztir nevolyni?
 Bolye bu ak' muchim, ovcze nepvolyni.
 Ali nebu tako, ja nyu vendar lyubim,
 Szkerbel bumſze jako, da nyu nepogubim,
 Idem anda tamo, kam me oko pelya,
 Ovcza da me ſzamo, gde leſi, zapelya,
 Rad vſzaku teſkochu vudarce, y rane,
 Rad podneſzti hochu, ke' budu zavdane,
 Pache muka meni kriſa ſzlatka bude,
 Ovcza dojdi kmeni, pozabim na trude.
 Hodi paſztir dobri! ja z-tobum putujem,
 Tebe ſaloſztnoga iz ſzerdcza milujem.
 Paſztir dobri hodi! iſchi pogublyenu
 Dragu tebi ovczu, ter tako lyublyenu.
 Ali ſzkup dopuſzti ovoj knige moje,
 Da za tobum ide, ter vſze trude tvoje
 Da popiſſe, da tak ſzvetu bude znano,
 Kak prot duſſe tvoje ſzerdcze je vugano.
 Da tak vſzaka Duſſa, ka' je pogublyena,
 Tvu' dobrotu kuſſa, da bu zadoblyena.
 Da od kriveh putov nazadsze odverne,
 Ter k-tebi paſztiru ſzvojemu poverne,
 Paſz-

Pasztir pri Potoku Cedron
Ovczu ische.

Vremeje doszpelo, szuncze szvoje trake
Szkrivati pochelo pod cherne oblake.
Kad' po malo pochne dohajati tmicza,
Da nebilo zrachno videt zemlye licza.
Lyudi kad od dela presztali, pochiva
Kada marha trudna pokoja vusiva.
Po zelenom sversju kad' pticze szediju,
Pod krelyuti klyune denu, ter zaszpiju.
Kad' z-guschave vuki, z-duplya pako szove
Van izidu, sztara mlade van pozove.
Kada vszeje tiho, kad meszcecz pokase
Malu szvetloszt, puta da putniku kase.
Onda pasztir tusni ovczu ide iszkat,
K-potoku cedronu ovak pochne vikat:
O-Cedron! O voda! lepa, biztra, hladna,
Vu kojese hrani vnoga riba gladna.
Voda, ka'szi vruche vnoge razhladila,
Takaj segyaiuche zdravo napoila.
Presztani! neteczi, niti tak nerusi!
V-nochnom miru, vszaki prot' tebisze tusi.
To cedron zachuje, ter kakti presztrassen,
Josche bolye rusi; od glazsa preplassen.
Pasztir, kak to vidi, krichi: szlatka voda
Nebesi, nebojsze mojega prihoda.
Jaszem pasztir, koy vechkrat szim dohagyal,
Ovcze moje vszak' dan ovdeszem napajak.
Sztotinuszem imal, jednuszem kvaruval,
Zbog kojese budem do szmerti saluval.

Ovu szada ischem; morti'je ovde bila?

Cedron! tvoju vodu ovu vecher pila,
Ali videl jeszi, dasze paszla ovde?

Ovud mimo pressa? ali daje onde?
Morti jeszi videl, da je blizu sztala?

Okolu hodecha morti beketala?
Povech dragi Cedron! vugodne kaplicze!

Akoli kaj znate od moje ovchicze?
Kada Cedron razme, y kaplye vodene,

Da je pasztir, koi zove; taki gene
Sze na miluvanye; ter presztane techi,

Pregovori onda ovakove rechi:
Dragi pasztir! ovde vnoge ovcze bile,

Ter vodicze moje jeszulze napile.
Vnogiszu pasztiri szim dohagyat znali,

Lepo szvoje chredo szimoszu dognali.
Ovde je za ovcze zdrava passa bila,

Voda moja segyane lepo napoila.
Szkupa chredo vszigdar mi videli jeszmo,

Jednu szamu nigdar ovczu vidli neszmo.
Tvoja szama anda ovde nije bila,

Od pajdasicz nekam drugamsze odbila.
Miluje pasztira Cedron, ter tuguje,

Pasztir zbog zgublyene ovcze omiluje.
Onda vesz saloszten na sztransze oberne,

Pasztir szkoro nezna, kamofze poverne.
Gledi, ide, ali kaiti meszez sztoy

Za oblakom, berzo hoditisze boy.
Ide z-sztrahom; dojde na vert Getsemani,

Al' olikov, zarad olik tako zvani.
Onde tusea reche: zahmanszemsze trudil,

Pri Cedronu okol szimo tamo bludil.

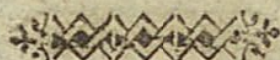
Ove

Ovo je vert lepi, gde szame olike
Raztu, gde vfze mirno, nikakve ne vike.
Ovde mozibiti ovchicza prebiva.
Pod olike drevom pokoja vusiva.
O vert! ti tusnoga mene razvezeli,
Povech szada ovcza moja ovde jeli.
To reche, chesz vrata vezel nuter zajde,
Uffajuchi ovczu, da szegurno najde,
Medtemtoga meszez zide, ter preszveti!
Pasztiri, kak szunze po dnevu poszveti,
Ali kad zapazi vfzega falosztnoga
Paszтира, pak szkrie trake zarad toga.
Ochi zdigne pasztir, O meszecz poszveti!
Reche, da bum videl noge kamo deti.
Da vidim, ak' morti pod oliku szkrila
Jesze ovcza? ali z-kum kitum pokrila,
Morti jesze kade v-trave potaila,
Z-blatom lepu belu yunu zablatala.
Meszecz to zachuje, genesze, oblake
Razтира, ter szvetle szvoje kase trake.
Pasztir vezel na to, szvu' ovczu zizkava,
Pod vfzakum olikum verno pregledava.
Vfzaki germ pregleda, akobi lesala
V-kojem ovcza, ali morebit zaszpala?
Ovak gledach zpazi, dasze nekaj beli
V-Jednom kutu, to je ovcza moja, veli.
Anda vezel szkochi! da je ovcza stima,
Zaszegurno derfi, da ju v-rukah ima,
O szrechen ja pasztir, koi jezem nassel
Ovczu, vura szrechna kada szimfzem zassel
Tak reche, ter tiho ide, da neszplassi
Ovczu, da nevujde, akosze presztrafsi.

Doide blizu, prime, ostro dersi ztiszka
 Al' o faloszt! ne je ovcza, koju iszka.
 Nego kamen tverdi, y falat pechine,
 Josche malo topel od szuncza Vrchine.
 O falosztni pasztir! kajsi miszlil szada,
 Kamen, ne pak ovcza v-rukah bila kada?
 Nebi chudo bilo, dabi kamen posztal,
 Ali onde mertev pri kamenu osztal.
 O falosztni pasztir! szudim, kamen iszti,
 Koga prijel jeszi, prez vszake koriszti,
 Szudim reko, da te on szada miluje,
 Da je tebe vkanil, zatofze saluje.
 Vsze drevje, Olike, Czvetje, y travize,
 Milujute zarad zgublyene Ovchicze.
 Vsze czvetje, y rose jeszu povehnule,
 Olike od tuge szversje szu prignule.
 Zver, koja na vertu, tebe milo gledi,
 Turobna na drevu vszaka pticza szedi.
 Zatemplakat pochne znovich pasztir milo,
 Od placha szerdcze szkoro puklo bilo.
 Ovcza! ak' szi kade oglaszisz! reche,
 Iz jednoga kuta do drugoga teche.
 Pak malo presztane, poszluffa, nazava!
 Ali Ovcza glasz od szebe nedava.
 Dalje hoche iti, al' iti nemore,
 Od placha, y truda vech rechi, nezmore.
 Natla truden pade, pochnesze potiti,
 Z-kervavenszu potom kotrigi politi.
 Od velike genut nemresze szlaboche,
 Na telu vesz derhsche szlab od gingavoche,
 Kad zapazi Meszcz, kaj z-pasztrom biva,
 Razplachesze tako, da szuze proliva.
Vszu

Vszu szvetlofst pogubi, vefz fzkoro pocherne,
Pafztira milujuch k-nyemufze oberne.
Ter ovako reche: O pafztir lyublyeni!
Vidim daszi fzkoro vu kervi v-toplyeni!
Ah! nakajte lyubav prot' ovcze je dela,
Na kaj tvoja jakofzt, lepota doszpela?
Vovom vertu nigder, v-kogod mefzto zajdes,
Ovczu tvoju veruj fzlobodno nenajdes,
Ako vendar hoches meni veruvati,
Navuka, tolnacha tebi hochu dati.
Tvoja Ovcza ne vech, kak predi potrave
pafzesze. kak druge dobre Ovcze prave
Nit vlozah, nit v-polyu ona vech bekeche,
Negofze po gradeh, y palachah feche.
Anda ak' nadalye ifzkati je volya,
Ofztavifze verta, firokoga polya.
Odidi po gradeh, ali, eh kulike
Tam chakaju nate tuge, neprilike?
Nezameri profzim! meni, ar tugujem
Ja zverh' tebe, ova kada obznanujem.
Komaj vu Dvor fztupif, na te navaliju,
Kak vuki na Ovczu, natla povaliju.
Lancza na Vrat hite, ter merszko Obszuju.
Szim, tam natezujuch vefz Obraz poplaju.
Ochi ti zavesu, v-licze budu bili,
Nebude nikoga, koi te pomili.
V-Opravu obleku, kakti Norcza, belu,
Bata v-ruke dadu terfztinu debelu.
Vfze ne doszta: z-fibjem herbta ti razderu,
Z-oftrem k-tomu ternyem vszu glavu prederu
Krisa doszt' tefkoga na te natovore,
Nakojem nemilo zadnichte vumore.

Z-fzuli,

Z-szuliczum takajſſe mertvoga prebodu,
 Do kaplize ſztochiſ tvoju kerv, y vodu.
 Za Oblakſze ſzkrije meſzecz, kak to reche,
 Od ſaloſzti czelu noch ſzvetiti neche.
 Ovcza! Duſſa poglej! paſztira trudnogā,
 Da te najti nemre vſzega turobnoga.
 Poglej, kakje opal veſz zmuchen! ter v-ſzvoje
 Kervi leſi; ruſne zbog pregeſke tvoje.
 Vidi tvoje grehe! videl vſze terpleinye,
 Kojemu zavdalo zlo tvoje ſivlenye.
 Ah Ovcza! ſivlenye pobolſſay! oplachi
 Grehe, ter ſzlaboga paſztira objachi,
 Sztani gore z-grehov blata, v-kojem leſiſ.
 Jeſuſſu obriffes pota, ak' zla beſiſ.

Paſztir ide vu Dvor, gdega
 plyuſzkaju.

Paſztir chuje rechi, na zemlye leſechi,
 Ke' zgovoril meſzez, gdo more preſzechi,
 Szerdczu ſaloſzt kuliku nyegovomu zavdaju?
 Kad vidi kulika na nyega chakaju.
 Od zemlyeſze zdignul, radbiſze ſztal gore,
 Al' Od gingavoche ſztatiſze nemore,
 Za drevoſze prime: pomozi Olikā,
 Reche: ar ſzlabocho moja je velika,
 Zatem gore ſztane, zdehne: Ah nemila
 Ovcza! vidil nakaj jeſzime ſzpravila?
 Ovoli je moja lybav zaſzluſila?
 Koja tak gorucha proti tebi bila.
 Z-tem ti tako moje teſke plachas trude,
 Ako je to pravo, naj vſzi lyudi ſzude.
 Zmed

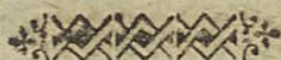
Zmed devetdeset devet vsze verne osztale,
Szamo ti neverna pobeglalzi z-stale.
Zatem zVerta zide, kakmu Mefzecz reche,
Proti dvoru ide, izkat szvoje szreche.
Hodi: kamgod sztane, kervavoga pota
Znamenye osztane, szlaboga sivota.
Anda nije bilo doszta, reche; telo
Daszeje potilo, y z-kervjum oblelo?
Nego y pechina zavdalami muke,
Kada je mi ochi vkanila, y ruke?
Ah ovcza tuliko szkoro vredna neszi!
Vendar da te ischem, znam potrebna jeszi.
Daszem tusen hranil medveda; al vuka,
Kakzem tebe, nebi szada muka
Szerdcza moga klala, tulike faloshti
Szada nebi chutil, kak chutim zadoshti.
Sahvalnessi meni bilibi pozoy,
Kache, Oroszlani, da ih tak odkoy.
Predi miszlil bilbi, vsze druge osztale,
Da pobechi hote, kako ti iz stale.
Okol bludif szlepa, jeszi v-pogibeli,
V-mesztu vszakom nate gled' Nepriateli.
Ak' prem pasztir chuva Ovchicze paszeche,
Pripetisze vendar, vuk Ovczu odvleche,
Kaj bu' z-tobum, koja prez pasztira bludif?
Stimal szi szegurna? vu tom krivo szudif.
Ako vuk nazzkochi, ter v-sumu odvleche,
Oszlobodit nigdor onda tebe neche.
Ali kaj tugujem rechiszu prez haszni,
Dasze ovcza Verne, uffanye mi vgaszni.
Plachuch visse szerdcza moga nebum muchil,
V-chinit hochu onak, kakme mefzecz vuchil.

Vu dvor idem: ak' prem onde na me vszaka,
 Muka, spot, al iszta szmert nemila chaka.
 Znam da budu mene nemilo pluszkali,
 Zverhu toga v-Obraz odurno plyuvali.
 Z-ostremi vufinczi budu me vezali,
 Tako zvezanoga szim, tam natezali,
 Ako ovczu najdem, dragovolyno trude
 Podneszem, terpetimi vezelye bude.
 To zreche: prot dvoru Cajphassa putuje,
 Vu kojem veliku halabuku chuje,
 Kad' pred vrata dojde, vidi Oborusne
 Szoldate, y serge jako lyute, rusne.
 Pufztete me reche: vu dvor o junaki!
 Kiszte glaszoviti, i vu harczu jaki.
 Jaszem pasztir, kiszem jednu Ovczu zgubil,
 Koji iz med drugeh najbolyeszem lyubil.
 Vre ju dugo ischem; zadnich chulszem glaszze,
 Dasze ona p'ovom szada dvoru pasze.
 Pufzteteme nuter! ter povechte jeli
 Jeszte moju Ovczu vi ovde videli?
 Vi morate znati, ar sztrazu derlite.
 Vszakoga, ki nuter ide, vi gledite,
 Natosze vsza sztraza pobuchi, szkup ide,
 Vszaki szoldat szkochi, na dvorische zide.
 Okolu pasztira szlugi, y szoldati
 Sztanu, ter bisztro pochnuga gledati.
 Vszisze na glaszszmeju, okolu szkachuchi,
 Za norcza pasztira prestimavajuchi.
 Nit' to nebe doszta, jedenga poriva,
 Drugi natezava, tret' obraz pokriva.
 Jeden ochi vese; szad ischi, poreche
 Ovczu tvoju, drugi proti nyemu teche,
 Plyusz-

— Plufznega vu licze, o ruka nemila!
Kojafzi pafztira tak fzftrafsno vudrila.
Kajfzi vredna? ono vfze fzfudim premalo,
Kajgod' bifze tebi za kaffigu dalo.
Angeli to vide, plachufze, o tuga!
O zlo! gofzpona kada bife fzfuga.
Szfuga nechemurni! on gofzpona bife?
Da nafzvetu sive dufe, vreden nije.
Anda tak zbitoga tiraju pafztira
Z-dvora, pafztir fzfkoru od muke vumira.
Jz dvora van iduch tufen, y plachuchi,
Ochi gore zdigne, reche tugujuchi:
Anda takaj mefzecz mene je tak vkanil,
Dafzemfze vu dvoru tak jako obsanil.
O nemili lyudi ovczu nefzte dali!
Zakaj meni jefzte vudarcze zavdali?
Govoriti vfse nemre' od falofzti,
Otecheni obraz boli, da je dofzti.
Pafztir kamo fzfada? veli: kam me vleche
Lyubav proti ovcze? koja dojt neche.
Pred menum je loza velika y gufzta,
Morebitje vu nyoj moja ovcza pufzta!
Jdem vu lozu, morti' po germjufze fzfkriva,
Ali morti fzfita vu fzfencze pochiva.
Pafztir hodi! selym, da kak berse zaides
V-lozu, onde taki tvoju ovczu najdes,
Alifze fzfpomeni, kaj mefzecz povedal,
Kada jefzi pri nyem za tvu ovczu zvedal.
Jafze boim za te, da budes od fzfada
Nefzrechen, kako bil jefzi do fzfada.
O ovcza! o dufsa! jeli poznas ruku!
Koja je pafztira plyufznula? y muku

Tuliku zaudala? zdigni gore tvoju
 Nut! hochu z-tobum ja podignuti moju.
 Moja: tvoja ruka, o ruke nemile!
 Vif'te one, koje pasztiraszte zbile.
 Kada? kad' fantile jesztesz' zbog krivicze,
 Ondaszte jesusfa plyuskale vu licze.

Pasztir ovczu v-loze ischuch srbjemfze bie

Pasztir ochi zdigne, pochinkaszj neda,
 V lozu seche! kako berse ju zagleda;
 Kak damusze nikay doszad' nepripeti,
 Veszal ide pache szkoro bolye leti,
 Ovde szrechen budem: szam, szebi obeche,
 Uffanye vu loze vkaniti me neche,
 Ovde moja ovcza lesi, al'sze pasze
 Vu guschave, ova vlovit meni dasze,
 Zgovori, ter nut vre pred lozum sztoy!
 Vendar dalye iti vu lozu sze boy.
 Posztane; korachi, nogu nazad sztavi,
 Ter z-ovemi rechmi vszu lozu pozdravi.
 Zdravo loza, lepa, zelena, y hladna!
 Vu kojelze hrane pticze, y zver gladna,
 Zdravo lepo drevje! kojega zelene
 Sversi pokrivaju szerne, y jelene.
 Po kojega kitah vnoge pticze szite
 szede, druge jedu, doklamsze zaszite,
 Gerlicza szedi vuhladu, ter gerche,
 Ieden golub guche, drugi mimo ferche.
 Tutach mlade zove, szova posuchkava
 Szenichicza hranu szvojem mladem daje.

Szla-

Szlavichek on dragi *fifi* milo *fiche*,
Negda pako *chog chog* vizoko zaviche!
Loza! nut pri tebi vidim vsze vezelo,
Ah dabi y mene vezelye doszpelo?
Loza! razvezeli tusnoga Pafztira,
Koi vnogoputa szim ovcze dotira.
Kadsze ovcze pafzle, lepu travu jele,
Vu hladu lesale, na szve' vune bele.
Iaszem onda lepo v-svegliczu prebiral,
Pafztirszke popevke po redu izbiral.
Anda loza! znacza razvezeli tvo'ga,
Cedron, y Dvor doszta razsalosztil koga,
Ovczami zginula, mort' sze ovde pafze?
Al'sze morti szkrila, neda znati dasze.
Germek! vkojem lesi, genisze! da gledam,
Kamsze szkrila? da tak nyu zagledam.
Hrafzt, jelva, y Bukva, tvoje kite prigni!
Ako ovczu szkrivas, goreju podigni.
Drevje drago! povech, gde je ovcza? zreche;
Onda doszta berzo vu lozu poteche.
Hodi, ter vszakoga germa pregledava,
Gde z-salosztne^m glaszom ovchiczunazava.
Ovczasze neglaszi, drevje nepodava
Odgovora! szama brezamu rech dava:
O pafztir salosztni! na neszrechu tvoju
Szimo doszel jeszi! hoches znat' na koju?
Szamo mene poglej, nut kakszem kervava?
Moja bela kosa malo gdeje zdrava.
Ovo znamenuje ostro bichuvanye,
Koje na te chaka to prorokuvanye
Szpunitisze hoche, to ti placha bude,
Raztergati z- sibjem hote tvoje vude.

Pafztir chuje, Iztane ter szam nafze zabi,
Kakti nagla sztrela vudrilaga dabi.

Breza lepa, bela kaj govoris? pita:

Mort' je moja ovcza z-tvojem sibjem zbita?

Morebit' nesive? ali ni je zdrava?

Od vuka zaklana, v-szvoje kervi plava?

Breza! raztolnachi bolye govorenye

Tvoje; za onoga chije chijefzi sztvorenye.

Vidim, da kervave kasesmi falate,

Jeli to zlo zame? ali pako zate?

Ako zame? hochu dat' sze zbichuvati.

Ovczu szamo moju, da morem imati,

Breza muchi, vendar da salofzti visse

Nezavda pafztiru, tak pregovorisse:

Ali besi z-loze, alifze pripravu

Na muke! z-kojemi loza te pozdravi.

Vidis vnogoverfztno drevje z-mladiczami,

Vfako sversje rodno z-tenk'mi sibiczami.

Poglej breszta, bukvu silav' szvibovinu!

Gledaj leszku, drenek, mehku bekovinu!

Ovo prot' tebe vfze je oborusno

To vfze nate vudri, datezbie rusno.

Dapache; ah salofzt! ah da nebi bilo,

Kaj sze boim, dasze nebi pripetilo,

Dapache ja szama moram dati moje

Sibe, ke zmerczvare tusno telo tvoje

Kak po mene vidit piknye cherlenkafzte,

Tak kervave dobi tvoje telo krafzte.

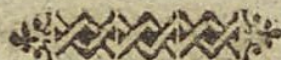
Ovo tebe moram nazvesztiti tusna!

Od salofzti szkoro chemerna, y kusna.

Anda pafztir besi, dok' je jofsche vreme!

Arte ovde chaka jako tesko breme.

Pafz-

Pasztir na to reche, vesz sze preszeneti.
Nezna, kajbi rekel, kamsze hoche deti!
Reche: takli velis o loza nemila!
Ka' szi meni predi tako draga bila.
O loza nemila! ter kakszi polztala
Proti meni puna szerditofzti, jala?
Kajzem chinechi? Breza kad' sze tak grozila,
Kaj bu Jelva, Bukva iz mene chinila?
Kak je Meszecz rekel, k-Hraszta kris debeli
Zamesze napravi; tak y loza veli.
Ali naj tak bude, ja vra gotov jeszem,
Volye otcza moga szuprotiven neszem.
Raszti loza, raszti! y ti hraszta zeleni,
Ravno raszti, ti bus za me kris lyubleni;
Onda hraszta obje, ter szlatko kufsuje,
Hraszta pak pregovori, dasze dalko chuje:
Ako ovczu isches? jos' ne za kris vreme,
Za kris z-loze drevo vrefze lahko vzeme.
Predi neg' to bude, z-sibjem tvoje telo
Zbito bude tak, da nigder nebude czelo.
Z-ternyem tvoja bude korunyena glava,
V-koje nit' silicza neofztane zdrava.
Na Libana gore hote drevo vszechi,
Krisa sztefsu, ko'ga budes moral vlechi;
Anda: ak' isztinszke stimas moje rechi?
Szvetujemti kaj bers' od ovud pobechi.
Anda z-loze besi; ar zlo z-tobum kani,
Nut! vre je gotova; da te zbije, rani.
Zatem hraszta zamukne, pasztir vesz prebledi,
Hraszta premislyava, ter salofztano gledi.
Znovichsze razplache, ter najbolye zato,
Damu ovczu naiti uffanye ne dato.

Ah ovcza! zdehne: znas, kaj loza rekla?

Kakovuje ranu v-me' szercze zafzekla.
Jeszi chula brezu hrafzta kaj govori?

Breza me ispije hrafzt pako vumori.
Kajszem szad' chinechi? hochuli pobechi?

Breze: hrafzta takve bile jeszu rechi;
Ali pako idem dalye iskajuchi:

Povszud z-tusnem glafzom teb' nazavajuchi.
Ter tak zovuch dobim vudarcze kervave

Z-kojemi me v-loze zbog tebe pozdrave.
Ali kajsze boim? ovczu kajti lyubim,

Raifsi ja szam mene, kako nyu pogubim;
Anda po naj menssem idem loze kutu,

Po germju, ak' mochi nebude po putu.
Dracha, y guschavu povszud ja pregledam.

Nepochinem, ovczu doklam nezagledam,
Ako najdem: szrecha! pozabim na trude,

Pache iszta muka vefzelami bude.

Ak nenajdem? oteza, ki'je iszkat rekel,

Volyu szpunim, kad'za ovczum jeszem tekell.
Ovo zgovoriufsi, vulozu poteche,

Kak daga gdo tira, ali pak povleche!
Krichi: ah ovchicza! oglafzifze; gdeszi?

Genifze, ak' v-kojem ovde germu jeszi?
Ah ovchicza gdeszi? *Meme?* zakaj me muchis.

Oglafzifze! zakaj tako dugo muchis.

Ovak kada viche, po loze nazztane

Stropot, shum, y vika! pazztir pak posztane,
Gleda, ter poszlufsa, chuje glafza: *Vudri!*

Kakti da zagermi, vikne: loza *Vudri!*
Tak tretich zakrikne: *Vudri!* pazztir szleche

Szam opravu, herpta poda, *Vudri!* reche;
Al-

Al'nut komaj zreche: *Vudri!* drevo vszako
Genesze, priszkochi, pochne biti jako
Paszтира, on sztoy, pobegnut nemore,
Vszako drevo bije, kak naj bolye more.
Vudareziszu vnogi, rana ranu tische,
Herbta zterga sibje, kako jasztreb pische,
O nemila loza! o drevje chemerno!
Zakaj szveto telo tak tuches nezmerno?
Lyuta toga nebi zverina vchinila,
Dobroga pasztira tak nebi izbila,
Dolzta je, presztante! merczvariti telo;
Vreje vsze kervavo, ztergano, ne czelo.
Zemla vre nemore, zadolzta popiti
Kervi, koja z-nyega pochela skropiti
Tak ja proti lezi; al'pasztir ne tako,
Ar on proti loze govori ovako:
Loza vudri bolye! vsze telo nemilo
Raztergaj, moje kak da nebi bilo:
Vudri! da shum poide po, loze tak dasze
Ovcza zbudi, chujuch od vudarczev glafze.
O pasztira lyubav prot'ovcze gorucha!
Seli visse terpet, neli prevech vrucha?
Oh pasztir nebeszki! kad'to premislyavam,
Govoriti memrem, neg'szamo zdihavam:
Ah znam, da zbog mene ova terpis, pache
Valujem, da jeszem szplel sibje, korbache.
Terpszem tvoje telo vsze szveto zkervaril,
Z-velikemi grehi jeszemte zmerczvaril,
Ah ranyeni pasztir, z-szercza te milujem.
Rane, keszem zavdal, pobosno kufsujem!
Proszimte iz szerdzca, ah pasztir oproszti!
Po preleti kervi szmilujszte vrednoszti.

Pasz-

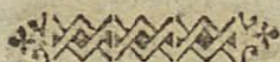
Pafztir po Germju ovczu ischuch Z-ternyem horunisze.

Kad je loza ovak pafztira izbila,
 Szvoju sagyu z-kervjum zadofzta vgafzila;
 Onda pafztir chifzto gingav odnemore,
 Natla pade, niti veck fztati nemore.
 Lesi vefzvu kervi, vefz ranyen, y-fztuchen,
 Szpodoben chloveka nije, ar vefz zmuchen;
 Vefzelefze tomu, kifzuga tak zbili,
 Nitiga ni najti, koi musze fzmili,
 Szamfze v-kervi vidi! vu kojefze bori,
 Jafzem cherv, ne chlovek, od fzebe govori,
 Kervolochna loza! gorfsa od zverine,
 Od naichufse hujfsa ti jefzi sivine.
 Alj ovcza josche gorfsa; ar fzi kriva!
 Ar zbog tebe pafztir vfze rane dobiva.
 Ti tverdefsa jefzi od vfzega kamenya,
 Ak'fze nepovernes na takva znamenya
 Pache ako doides, vech nebus poznala
 Pafztira, kojemu zlo jefzi zavdala.
 Pafztira gledati pervo radofzt bila,
 Szad' lepota nyegva vfza fzeje zgubila.
 Dabiga fad'vidla, bifzega bojala,
 Szebi ne fspodoben, nebiga poznala,
 O ovcza! ovcza! ter kajfzi vchinila?
 Ti jefzi tak fztrafsno izbila.
 Medtemtoga pafztir v-kervi lesi, gore
 Sztati hoche, al'ga nije, ki pomore.
 Szamfze tesko zdise; lyubavga podigne,
 Proti ovczi reche; kadsze gore zdigne:
 Ly.

Lyubav proti ovcze mene zdise, jachi,
Lyubav rane moje, ak'prem teske vrahi.
Ah ovcza! ti mene szpravilaszi na to,
Povernisze k-meni, ja pozabim zato,
Dofzad zvalszem glaszno: ovcza nazad poidi,
Szad'te zovu rane: ovcze k-meni doidi,
Akolze pak bois, gda vidis zavdate
Meni rane, koje prijel jezdem zate?
Boisz, da morti ja tebe vudrit'hochu;
Prot'tebe szerditoszt zkazat, al'ostrochu?
Nebojsze ti toga, nitisze neplasi,
Mojeh muksze nikaj zevszema nesztrafsi.
Ako nazad doides, zvrachis rane moje,
Ter tako izbrises, vsze krivicze tvoje,
Ako pako hoches, da te ischem dalye,
Pojdem proti tebe, kam me lyubav shalye.
Znam, da josche visse budem terpel za te,
Da jofs vekse muke, budumi zavdate,
Zatem po vsze loze ide, pregledava:
Ische, ter salosztno ovchiczu nazava.
Al nikaj nevidi; nechuje; osztavi
Lozu, ter na drugo mesztosze odpravi.
Kakti segyen jelen proti vode teche
Tak vu germje pasztir; arga lyubav vleche.
Ah pasztir: polahko! zakaj v-germje szilis?
Znas, daszijvesz ranyen, szam szebenemilis.
Ako ides dalye, jasze boim za te,
Stimam, da neszrecha ovde chaka na te.
Pasztir poglej! ternye nut pred tobum sztoi,
Kojega osfroche vszaka zversze boy.
Glog, kraly ternya, ofire te bikas espieze,
Vsze na glave tvoje prebode silicze.

Ku-

Kupina je duga, po zemlye preszterta,
 Z-drugem sibjem szkupa szpletena, kak terta
 Ternineszu ostre, vsze rane ponove,
 Vszu ti glavu rane, dadu muke nove.
 Z-rechjum; proti tebe vsze je oborusno,
 Germje, koje tebe zmuchit hoche, rusno.
 Ali vszeje zahman; ide, kamga vleche
 Lyubav proti ovcze, mene szlufsats neche.
 Blise k-germju dojde; jeszi vuna? niszi?
 Pavuliczu pita, ka' na germju viszi;
 Vruke prime, chesse; reche: to je vuna
 Ovcze moje, z-kojum ona bila puna;
 Ternyasze priela vuna, kadsze vlekla
 Ovcza v-germje; onda szimosze zavlekla.
 V-germjuje szegurno, nemremisze szkriti,
 Ja nyu moram najti, y v-ruke dobiti.
 Anda vesz sze prigne, ter zakrie ochi,
 Vu bodeche ternye, kupinye szkochi.
 O ternye, kupinye! zakaj szkrivas, reche;
 Ovczu? zakum tako dugo pasztir teche?
 Povernimi ovczu! zakajmiju szkrivas?
 Germ, glog, tern genisze! ti ovczu pokrjvas
 Al'o saszst! na to vsze sze germje zdise,
 Tern, kupina, y glog, vsze to ide blise
 K-paszstiru; kupina duga szkupsze zvije,
 Kaktik'acha glavu pasztira obviije;
 Gde vre zabodena, v-glavuje kupina,
 Ondesze pasztavi y oftra ternina,
 Glog takaj priszkochi, zlate laszi zmefza,
 Vszu kosu prebode, doszta kervj spressa,
 Ali tern neszrechni, ki od vszeh ostrefsi,
 Pache od chemera je jos chemerneszi;

On-

Onsze tak lyuto na szvet'glavu hiti,
Nyu prebode; pochne taki kerv vaniti.
Kosu zterga, mezso predere razdrapi,
Ne na glave mezta, kojefze netrapi,
Josche k-tomu drevo pridrusifze drugo,
Dole tizka ternye, ter tak muchi dugo.
Pafztir vfze podnalsa; kerv obilno teche,
Pafztirfze netusi, nit'nikaj nereche,
Jeli ovcza ide, szamo gleda milo,
To jedino v-muke bi vefzelye bilo,
Ali ovcze nije videti, nit'chuti,
Zbog toga josf vekfsu pafztir salofzt chuti,
Ah kakje to? zdehne! tako gluha daszi
Ovcza? hodi szkoro termifze oglaszi.
Ak'ne ova kerv, ku'tochim, zadofzta,
Vfzu rad'tebe ztochim, da nikaj neofzta.
Dalye bumte izskal; ar me lyubav szili,
Moje szerdce, daszi zginula, te'mili.
Ah pafztir zmucheni! z-kerjum obleani!
Dofzta jefzi izkal, vre izkat presztani,
Ovcza tvoja morti vifse nije siva?
Ona je vfze tvoje muke szama kriva.
Vfzega szveta ovcze nefzu vredne toga,
Josche menye jedna; truda tulikoga.
Dofzta jefzi terpel, vre vifse nemores,
Kervfzi sztochil, kaplye vech szkoro nezmoref;
Josche; ka' vu mene, veli; hochu dati,
Szamo ako morem ovczu zagledati.
Idem anda josche v-jedno mezto, kade
Mor'ti ovczu najdem, ak'mi szrecha dade.
Ah ovcza! ah dusfa! glej: pafztira tvo'ga!
Da je na to szpravlyen, ti zrok jefzi toga.
Szple-

Szplelo je korunutve grefsno mislenye.
 Ter na glavu delo vřzako zlo chineny.
 Jesusevu glavú vřzaki greh predira,
 Greh je ostro ternye; Jesussa vudira.
 Ovcza! dusza! tifzi doszt'puta prebola,
 Vu Jesussa glavu ternafzi zabola.
 Ah naj viřse! nego od grehov preřztani,
 Nebludi! neg'dobra vre ovcza pořztani.

Pasztir na gore kalvarie ovczu
 ische, i onde vumira: ovcza doide.

Anda kad'tulika za ovczu podneřzel
 Pařtir, nezna řzada, kambifze preneřzel;
 Pochne iti, ali tulike jakofřřti
 Nema; ar vřze telo punoje řzlabofřti.
 Szamo dařze giblye, ide; ali pada
 Dole; ar velika gingavocha lada.
 Na merzlom kamenyu veřz turoben řzedi,
 Zdihavajuch milo, okol řzebe gledi;
 Reche: tusna ovcza! al' da bolye rechem:
 Tusni pařtir! koy za tobum taktechem.
 Izkal řzemte dugo; Cedron najřzvedochi
 Meni: on je videl zaplakane ochi.
 Od placha mojega vřzakafze genüla
 Kaplya vode: ar je placha dořzta chula.
 Zverhu mene Cedron iřzti je tuguval,
 Kad' videl kakjeřzem za ovczum setuval;
 Z-menumjeřze plakal, řzvedochanřztvo daje.

Pogublyenu ovczu pasztir lyubi:

Vert olivetanszki kifze tako zove,
Daszem ovczu iszkal, vszemu szvetu pove;
On zna, da neszamo onde szemsze plakal,
Nego zverhu toga potech kerv pretakal.
Vszako drevo, ali najbolye olika
Znati more, saloszt moja be'kulika;
Zato vszako drevo szvedochan sztvo daje.

Pogublyenu ovczu pasztir lyubi.

Dasziz-stale vu dvor pobegla, szem stimal,
Dok'tamo nedoidem, mira neszem imal.
Odifsel szem vu dvor kajphalsa ah tuga!
Onde meje izbil nechemurni szluga.
Kakti norcza jedni natezali, vlekli
Za lasze, vu belu halyume oblekli,
Vesz dvor meni toga szvedochansztvo daje

Pogublyenu ovczu pasztir lyubi.

Iz dvoraszem iszel v-lozu tugujuchi,
Da te onde najdem, tverdno stimajuchi,
Dugo jezsem vikal, dok'mi rechi neszta,
Niti vendar zato odifselfzem zmeszta,
Nego tebe izkal pod najmenssem drevu;
Iduchszad'na desznu, szad'na sztranku levu.
Profzil jezsem drevje, akote pokriva,
Naj pokase, visse naite nezakriva.

Ali na neszrechu moju; arsze zbuchi

Drevje proti mene, terme pochne tuchi;
Vszaka tenka siba zbije me po plecheh:

Najbolye pak breza vsze telo zeszeche.
Ovde szkoro jezsem vszu moju kerv ztochil:

Gdesztalszem, obilno zemlyu jezsem zmochil
Loza szkupa, y zemlya szvedochansztvo daje,

Pogublyenu ovczu pasztir lyubi.

Zatem ochi zdignul, videl jako guszto

Ternye, ko'od liztja vsze je bilo puszto.
Nutersze zavlechem, ischem, me pozdravi

Ternye, a kupinye na mesze posztavi;
Kupina mi zterga vszu glavu, tern pako

Mosgyeni predere, ter izmuchi jako;
Daje tako, ternye szvedochansztvo daje.

Pogublyenu ovczu pasztir lyubi.

Ovak szemte iszkal, takterpelzbogtebe,

Dopelyati vendar nesz te'mogel k-szebe.
Zamukne, al'plache: niti vech nemore

Plakati: zatem ochi digne gore;
Kalvariu goru zagleda, ter reche:

Ovcza moja mor'ti na gore bekeche.
Anda ak'prem tesko, ide, od lyubavi

Vusgan, pasztir zmuchen, na telu kervavi.
Gore doide: dalye da more gledati,

Na viszoko drevo pochnesze szpravlyati.
Zai

Zaide: al'derfati nemrefze z-rukami.

Dafze prikovati z-chavli, y kvakami;

Reche: zdravo drevo! tifzi zadnyemefzto:

Ovczu dafzem lyubil, kases ochivefzto.

Dersime o drevo! kotrigi nemogu

Dersatifze; nemrem genut ruku, nogu.

Dersime, dok'zadni jofche put zaviknem,

Ovczu zovuch zadniem dok'glafzom zakriknem;

Ah ovcza gdefzi? tak dugo nebludi!

Vre te dugo zovem, tak gluha nebudi.

Dofztafzem te izkal, dolye nem'rem iti,

Poglej! Szada jefzem na krisu pribiti,

Zadni put te zovem: hodi ovcza ! hodi!

Pafztira, ki za te vumira, pohodi.

Poglej, gdefzigoder, nut vfze moje telo

Tebe iscduch, zovuch, dofzta je terpelo.

Poglej glavu, noge! y obodve ruke!

Prevelike ufzaki kotrig terpi muke!

Glava korunyena, noge prikovane,

Po vfzem telu ni je drugo: nego rane.

Tomufzi ti kriva; ar dabi dosla bila,

Ova z-menum nigdar nebisze vchinila.

Ja vendar oprafcham, fzamofze poverni,

Szada. kad'vre vumira, k-pafztirusze verni!

Povernifze! ja vech krichat nemoguchen

Jefzem; hodi ovcza! nut kakofzem zmuchen!

Nut! glava vre vfzi; z-rukami prijeti,

Ako dojdes, selim lepo te' objeti.

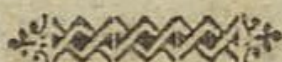
Nut! ochimi temne! nem'rem ih odpreti,

Zadni hip je dofsel, taki hochu vmreti

Sivelfzem, y vumiram: ovcza! kad k-sivomu

Nefz'pafztiru dosla, tak hodi k-mertvomu.

Zre-

Zreche: vumre, szuncze takifze zakrije;
Z-cherninumfze zvezde, y meszcz pokrije.

Puczaju pechine! grobjefze odpira!

Mertva tela! zemlya van iz szebe tira.

Zverhu szmerti vszako sztvorenye tuguje,
 Czeli szvet dobroga pasztira miluje.

Genesze y ovcza! na takva znamenya;

Ar je chula stropot: od grobja, kamenya.

Doide: ali kada mertvoga zagleda,

Od salofzti, tuge: pochinkafzi neda.

Natla pade: nemre od salofzti plakat,

Szerdcze kak da puklo, pocheloje szkakaf,

Z-salofztjumfze bori: ter z-lyubavjum lada,

Ali zadnich lyubav tak salofzt oblada

Da vre pregovori: kaj vidim nevolyna!

Nigdar neszem vid'la tako nepovolyna.

Ah pasztir! pasztir! pasztir prelyublyeni!

vume nezahvolnu tako zalyublyeni!

Ah gdo teje v-moril? odkud ova muka?

Ah chija je nato, teb'szpravila ruka?

Al'kaj pitam? jazsem pasztira ranila,

Kadaszem pobegla, jazsemga vmorila.

Ia ovcza neszrechna! jazsem szmerti kriva,

Zato vredna neszem, daszem josche siva.

Iazsem szvetu glavu, vsze telo ranila,

Ruke, noge na kris ja jezsem pribila,

Tverdokornofzt moja! kulikafzi bila?

Kada me'zval, vendar naszemfze javila.

Videlaszem: ah da vid'la nebi bila,

Takfze nebi szada, tako salofztila:

Videlaszem reko, kakje zdihaval

Pri Cedronu, zame kada je szpitaval.

Gle-

Gledalaszem, kada po vertu me izkal,
Kak kervave kaplyepot iz nyega ztizkal,
Kak po ternyu hodil; to jezsem gledala,
Kak meje nazival, vunsze neszem dala.
Vid'la jezsem, loza kak je nyega bila,
Tern, glog, y kupina, kak glavu krunila.
Na vlze vendar ovo neszemlje genula,
K-dobromu pasztiru nisz sze povernula,
Kajszem vredna? Zemlya dabilsze zrusila,
Ali sztrela'z-raka, dabime vudrila
Nebo! zemlya! fantisze! ar ja ona jezsem,
Ka'da duse sivem, nikak vredna neszem,
Devet deszet devet: vi moje szesztricze!
Ke'szte verne bile pasztiru ovchicze;
Tantitesze takaj! nedaitemi mira,
Szpraviteme na to, nakaj ja pasztira.
Ak'nechete, szama hochufze vubiti,
V-jamu szkochit, al'vu vode vtopiti;
Al'ne tako! vidim, da pasztir obrachas
K-meni glavu, velis: dami vlze opraschas.
Ah pasztir! ah glava! noge ruke szvete!
Koje jezste muke na tulike dete!
Vlze preszveto telo! ah, pasztir! oprofzti!
Vechsze neszpomeni zmoje odurnofzti.
Ja hochu delati, dok' sivem, pokoru,
Za szvedoka jemlyem kalvariu goru.
Szama idem na kris, hochufze pribiti,
Ovcze pri pasztiru dosztojasze biti;
Ke'bludile dozad! nekajsze pribiju
Noge, szvoju bludnoszt da tako platiju.
Ak'pak szveto drevo nebi dopusztilol
Dabi moje telo szkup na krisu bilo.

Do-

Dopuſzti, da plachem pod krisom, dok si v
 Budem; ar valujem, daſzem doſzta kriva
 Anda plakat hochu; z-szužami zaliti
 Krisno drevo, nech u pd nyega oditi.
 Ah! oprofzti! paſtir! viſe nemrem rechi
 Ah! oprofzti! ſaloſzt drugo neda zrechi
 Ovcza! gresna duſa! ovak ti zdihavaj;
 Pokore znamenya ochiveſzto davaj.
 Jeſzi zagreſsila? drugach nemre biti,
 Po putu pokore moras odſzad'iti;
 Nikaj drugo, nego jedina pokora:
 Odpre tebi vrata nebeſzkoga dvora.
 Milofzerdnofzt Boga zazavaj, ter plachi,
 Bus ſze veſzelila v-nebeſzkoy Palachi.

oVa naI bVDV naChaszt, I DIkV
 ChrlstVsV oDkVplteLV *

koleMV nIegoVa neVerna oVCz
 Vnoge VVChInILa Ie trVDe.

